

TILL MIN K. HUSTRUS TRÖTTA HAGSTRÖM

*Det pyste lite här och där,
fast karln min klistrade och laga'
Trots allt du är mej ändå kär –
vill inte taga dig av daga.*

*Jag minns så väl den stora dagen.
Min pappa hade knappast råd,
men tog oss till Björknäsparaden
och du och jag fick stor applåd!*

*Men tiden går och femti år,
det sätter sina spår i axlar, lemmar.
Ingenting i evighet består,
fast härom året fick du nya remmar.*

*Så plötsligt hördes konstigt pip
och lät ej längre så där grant.
Ni är er inte längre lik,
sa kompisar i bandet medlidsamt.*

*Nu står du tyst men blänker ännu vit.
(Min nya vän är svart)
Av liv gavs din beskärda del.
Farväl, du gamla bälgospel.*

*Rimmat av ovanstående karl
Inge Baeckström*